

Особливістю Калькулятора онлайн-сервісу є те, що надана інформація про область та район, автоматично здійснює пошук статистичної врожайності по району, поряд з цим вказується врожайність підприємства за останні 5 років.

Друга частина додатку «Онлайн-калькулятор». Після того, як вказано дані для страхування, відображаються параметри майбутнього страхового договору, рисунок 2:

Параметри страхового договору:	
Опціон ціни:	110грн/ц
Рівень покриття:	70%
Середня багаторічна врожайність:	33 ц/га
Страховий тариф:	10,20%
Загальний поправочний коефіцієнт:	1,00
Тригерний рівень врожайності:	23,10 ц/га
Тригерний рівень валового збору врожаю:	8 316,00 ц
Страхова сума:	914 760,00 грн
Премія/платіж:	93 305,52 грн

Рис. 2. Параметри страхового договору для СТОВ «Возрождение» Добропільського р-ну Донецької обл. на основі даних за 2013 рік

На основі рис. 2 можна побачити, що для розрахунку страхової суми та платежу вказуємо опціон ціни (вартість продажу 1ц пшениці озимої), рівень покриття. Згідно розташування полів з насадженнями для Добропільського району Донецької області страховий тариф складатиме 10,2%, тобто, як бачимо, вартість страхування з урахуванням страхової суми та ставки складатиме 93305,52 грн.

Інноваційна розробка підтримки сільськогосподарських підприємств в сфері страхування у вигляді онлайн-порталу Agroins.com.ua несе не тільки теоретичне забезпечення для підприємств, а і методично-практичне, оскільки на основі розрахунків, які проведуть за обраними параметрами, можна у майбутньому прийняти рішення про необхідність страхування та обрати страхову компанію з параметрами страхових послуг, які є близькими до отриманих у додатку «Онлайн-калькулятор».

Головна перевага онлайн-порталу Agroins.com.ua в тому, що його використання для підприємств та будь-яких користувачів є безкоштовним.

Література:

1. Дачій О.І. Фінансове забезпечення інновацій в агропромисловому комплексі України / О.І. Дачій // Проблеми інвестиційно-інноваційного розвитку. – 2011. – № 1. – С. 65–76.
2. Аграрне страхування України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://agroins.com.ua>.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ТА ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

СОРОКІНА О. М.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – к.е.н. доцент

Малій О. Г.

В умовах нестабільної економічної ситуації в країні перед підприємствами стоїть завдання відновлення та зміцнення рівня фінансової стабільності, що є основною передумовою його виживання і фінансово-економічної безпеки держави.

Підтримка належного рівня фінансової стабільності дає змогу підприємству адаптуватися до умов зовнішнього середовища та контролювати ступінь його незалежності від зовнішніх джерел фінансування. Для цього необхідна побудова механізму забезпечення фінансової стабільності підприємства з метою організації ефективної системи взаємодії всіх елементів, які беруть участь у процесі управління фінансово-економічною безпекою підприємства. Саме тому достатньо актуальним і своєчасним є завдання дослідження фінансової стабільності підприємства в системі забезпечення фінансово-економічної безпеки держави.

Потреба забезпечення фінансової стабільності підприємств знайшла відображення в науковій літературі. Цій проблемі присвячені роботи вітчизняних та зарубіжних авторів, таких як В.Н. Глазунов, Н.М. Притуляк, Н.Ю. Невмержицька, А.М. Поддєрьогін, В.О. Павловська, А.О. Єпіфанов, В.В. Коваленко, А.С. Мартюшева, К.В. Орехова, В.І. Міщенко, Н.М. Ушакова та інших. Проте недостатньо розглянутими залишаються складові фінансової

стабільності, резерви її забезпечення на підприємствах.

В узагальненому вигляді фінансова стабільність підприємства являє собою комплексну категорію, що характеризує стан, структуру та напрями використання фінансових ресурсів підприємства, здатність його виконувати свої зобов'язання, а також ступінь захищеності капіталу від фінансових ризиків та можливість забезпечувати розширення діяльності без збільшення залежності від зовнішніх джерел фінансування.

Фінансова стабільність підприємства є однією з найважливіших характеристик фінансового стану підприємства. Вона пов'язана з рівнем залежності від кредиторів та інвесторів і характеризується співвідношенням власних і залучених коштів. Цей

показник дає загальну оцінку фінансової стабільності. У світовій і вітчизняній обліково-аналітичній практиці розроблена система методів та показників, що характеризують фінансову стабільність підприємства.

Можна назвати шість основних прийомів аналізу:

1) горизонтальний (часовий) аналіз – порівняння кожної позиції звітності з попереднім періодом;

2) вертикальний (структурний) аналіз – визначення структури фінансових показників з оцінкою впливу різних факторів на кінцевий результат;

3) трендовий аналіз – порівняння кожної позиції звітності з рядом попередніх періодів та визначення тренду, тобто основної тенденції динаміки показників, очищеної від впливу індивідуальних особливостей окремих періодів (за допомогою тренду здійснюється екстраполяція найважливіших фінансових показників на перспективний період, тобто перспективний прогнозний аналіз фінансового стану);

4) аналіз відносних показників (коефіцієнтів) – розрахунок відношень між окремими позиціями звіту або позиціями різних форм звітності, визначення взаємозв'язків показників;

5) порівняльний аналіз – внутрішньогосподарський аналіз зведених показників звітності за окремими показниками самого підприємства та його дочірніх підприємств (філій), а також міжгосподарський аналіз показників даної фірми порівняно з показниками конкурентів або із середньо галузевими та середніми показниками;

6) факторний аналіз – визначення впливу окремих факторів (причин) на результативний показник детермінованих (розділених у часі) або стохастичних (що не мають певного порядку) прийомів дослідження. При цьому факторний аналіз може бути як прямим (власне аналіз), коли результативний показник розділяють на окремі складові, так і зворотним (синтез), коли його окремі елементи з'єднують у загальний результативний показник.

Для оцінки фінансової стабільності та прогнозування фінансового стану підприємства, необхідно проводити фінансовий аналіз. Фінансовий аналіз є важливим елементом та інформаційною основою фінансового менеджменту підприємства і являє собою спосіб оцінювання і прогнозування фінансового стану підприємства на підставі його бухгалтерської, фінансової звітності й оперативних даних з метою виявлення резервів його покращення та забезпечення ефективного розвитку підприємства.

До основних напрямів фінансового аналізу відносять:

- дослідження рентабельності підприємства;
- оцінка фінансової стійкості підприємства;
- аналіз стану та динаміки ліквідності та платоспроможності підприємства;
- аналіз структури активів і пасивів;
- дослідження ефективності використання майна і капіталу підприємства;
- аналіз ділової активності підприємства, його бізнес-середовища та ринкової позиції на ринку власної продукції та фінансовому ринку;
- загальна оцінка фінансового стану підприємства та факторів його зміни.

Фінансовий аналіз є базою для розробки фінансової політики підприємства з урахуванням його стратегічних, поточних та оперативних завдань.

Основа фінансового аналізу, як і фінансового менеджменту в цілому, складає аналіз фінансових звітів.

Основними завданнями аналізу фінансових звітів є:

- дослідження ступеня збалансованості між джерелами коштів та їх розміщенням;
- виявлення факторів і причин досягнутого стану й фінансових результатів;
- оцінка можливості виконання зобов'язань підприємства з огляду на достатність обсягів фінансових ресурсів і забезпечення безперебійного функціонування підприємства.

Аналіз фінансових звітів дозволяє провести:

- попередню (загальну) оцінку фінансового стану підприємства та змін його фінансових показників за звітний період;
- аналіз платоспроможності та фінансової стійкості підприємства;
- аналіз кредитоспроможності підприємства та ліквідності його балансу;
- аналіз фінансових результатів підприємства;
- аналіз обертання оборотних активів;
- оцінка потенційного банкрутства;
- аналіз доходності (рентабельності);
- аналіз використання капіталу;
- аналіз рівня самофінансування та ін.

Для аналізу фінансових звітів використовують комплекс показників, що детально й усебічно характеризують фінансово-господарське становище підприємства.

Для оцінки фінансового стану підприємства найважливішими вважаються показники:

- платоспроможності і ліквідності – характеризують фінансові можливості підприємства щодо погашення заборгованості, покриття підприємством позичкових коштів;

- прибутковості – дають можливість порівняти отриманий прибуток з вкладеним капіталом, тобто міру ефективності авансованого у виробництво і реалізацію капіталу;

- ділової активності – характеризує кругообіг засобів підприємства;

- фінансової стійкості – характеризує співвідношення власних і залучених коштів.

Слід підкреслити, що всі показники фінансового стану підприємства перебувають у взаємозв'язку та взаємозумовленості. Тому оцінити реальний фінансовий стан підприємства можна лише на підставі використання певного комплексу показників з урахуванням впливу різних факторів на відповідні показники.

Отже, за допомогою аналізу коефіцієнтів можна виявити сильні й слабкі позиції різних підприємств, фірм. Менеджери використовують ці дані для контролю діяльності підприємства, щоб не допустити банкрутства. Важливим є й те, що аналіз коефіцієнтів дає змогу ліпше зрозуміти взаємозв'язок між балансом і звітом про доходи. Наприклад, щоб підрахувати дохідність інвестицій, необхідно взяти загальну суму активів з балансу та чистий дохід із звіту про доходи. Деякі коефіцієнти показують, чи ефективно поєднуються підприємством різні активи і пасиви та як це впливає на прибуток.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський фінансовий облік: підручник / Ф.Ф. Бутинець. – Житомир : Рута, 2011. – 672 с.
2. Головка В.І., Мінченко В.А., Шарманська В.М. Фінансово – економічна діяльність підприємства: контроль, аналіз та безпека. – К.: Центр навчальної літератури. 2006, - 446 с.
3. Карпенко Г. В. Шляхи удосконалення фінансового стану підприємства. // Економіка держави. – К. 2010, №1, - 61-62 с.
4. Непочатенко О.О. Фінанси підприємств: підручник / О.О.Непочатенко, Н.Ю. Мельничук – К.: «Центр учбової літератури», 2013. – 504 с.
5. Фінанси підприємств: Підручник/ [А.М. Поддєрьогін, М.Д. Білик, Л.Д. Буряк та ін]; за ред А.М. Поддєрьогіна. – К.: КНЕУ, 2009. – 460 с.

ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА СОНЯШНИКУ

УШАКОВА С. А.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

Науковий керівник – ст. викладач

Грідін О. В.

Основним з головних напрямків забезпечення ефективного розвитку аграрного сектору економіки України є створення конкурентоспроможного сільськогосподарського виробництва на основі впровадження інтенсивних агротехнологій, що забезпечать зростання обсягів виробництва та сприятимуть формуванню соціально орієнтованого продовольчого ринку.

Вирощування олійних культур сільськогосподарськими підприємствами та реалізація товарної продукції є одним з найважливіших сегментів продовольчого ринку України, функціонування якого обумовлено як об'єктивними ринковими законами та закономірностями, так і специфічними особливостями.

Нарощування обсягів олійно-жирового виробництва відноситься до бюджетоутворюючих галузей аграрного сектору економіки. Соняшник є однією з найприбутковіших та найбільш високоліквідних культур. Соняшникова олія входить до топ-3 експортних товарів України і є стратегічно важливою для країни культурою. В останні роки по всьому світу зберігається тенденція до скорочення посівних площ під цією культурою. У 2015 році посівна площа склала 4960 тис. га, що на 300 тис. га або на 5,7 % менше ніж у минулому періоді. В той же час, за оцінками експертів, попит на соняшникову олію в майбутньому буде постійно збільшуватись. Цю олійну культуру вирощують в основному в південних і східних регіонах України. Її врожайність з одного гектара в середньому становить близько 2,5 тонни з гектара.

За прогнозами аналітиків обсяги світового виробництва соняшнику найближчими роками стабільно зростатимуть. Незважаючи на невеликий спад, який відмічався декілька років тому, в поточному сезоні обсяги виробництва становитимуть орієнтовно 40 млн. тонн. Країнами-лідерами в світі по вирощуванню та експорту соняшнику є: Україна, Російська Федерація, Аргентина і Китай.

Україна вже 5 років поспіль є лідером експорту